

P. Vareda i Olives

Santa Maria del Mont

Butlletí Mensual

Any VII

Febrer de 1934

Núm. 70

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració. També es poden pagar les subscripcions a les llibreries de Joan Geli, C. Albareda, de Francesc Geli, C. Argenteria, de Girona, i Masdevall, de Figueres.

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PEBE VAYREDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

(Amb llicència eclesiàstica)

ELS ESPORTS DE NEU

La divulgació entre nosaltres dels esports de neu ha transformat les nostres muntanyes hivernenques. Suara, la solitud més esglaiadora planava durant tot l'hivern per les afraus del Pireneu. Solament de tant en tant s'oïa la contalla—que el mateix podia ésser llegenda que realitat—d'uns contrabandistes, o fugitius, o caminants aventureros que en voler atansar-se per aquelles collades havien quedat sepultats per la neu.

Núria mateix, a l'hivern restava enterament solitari. Solament hom deixava una estança oberta amb jaç i llenya per si algun vianant perdut necessitava aixopluc. I d'això no fa pas encara vint-i-cinc anys.

Ara en canvi, tot el secret de la muntanya emmantellada de blanc s'ha esvaït. Els nostres excursionistes, calçats amb esquís es fiquen a per tot. Mentre els minyons ardits s'atreveixen a escalar alçàries com Puigmal, Nou Creus etc., les delicades damiselles no es cansen de rossolar a cor que vols cor que desitges, per les pistes més assequibles i planeres escampades a diversos indrets de la muntanya catalana.

I realment el posat d'esfinx de la muntanya nevada ha perdut força del seu misteri, puix en atansar-se per les seves afraus hom ha descobert que les seves traïdories no eren pas tan temi-

bles com semblava; hom ha pogut constatar com a desgrat el gruixut mantell que les cobreix hi fan allà dalt uns dies serens i plàcids d'allò més, amb un cel blau i diàfan i un sol ardent que torra la pell com el de l'estiu.

Les evocacions que suggereix aquell paisatge nevat diríem per dret propi, són molt diferents de les que desvetlla del nostre quan la neu el cobreix. Ací els arbres s'esqueixen, els teulats s'esfondren, i tot queda d'antuvi com empastat de merenga i després enllotat per la brutícia que amb la neu es barreja. En canvi allà dalt, els arbres ja són fets per a escupir-la, la neu; les tortures del torb els retorç però rarament els trenca, i amb llur veïdor negrosa del fullatge perennal amb què es cobreixen trenquen la monòtona blancor, fent joc amb els morrots de roca de tonalitats rovellades i brunes, els quals tampoc s'hi saben estar gaire d'amagats sota la neu, ja que el vent els ajuda a treure-se-la del damunt, i la continuada alternativa del glaçar i desglaçar els ornamenta amb meravellosos penjolls estalactítics talment com de conte de fades.

Aquesta és la visió magnífica que la nostra muntanya ofereix als que també al cor de l'hivern es recorden d'ella.

Imatges florides

III

Regina rosarum

De Vós Rosa esparpellada,
mai cap pètal deixa el pern:
doncs sou reina de les roses,
Mare del Roser Etern.

IV

La blancor de les ermites

Com la neu de la congesta,
com la flor penjada al blanc,
com els lliris i les roses
—ermitatges i casals—
entre cingles i deveses
heu florit amb flor de calç.

JOSEP CASASSA-TASSIS, prev.

El Pare Claret

Suara ha estat feta la beatificació del gran Apòstol de la nostra terra, i volem que aital esdeveniment quedi constatat ací.

El Pare Claret és un sant optimista, amb aquell optimisme pràctic dels sants que descansa en l'amorosa providència de Déu. I en mig d'una certa desviació de la santedat cristiana el P. Claret és un sant equilibrat, amb aquell equilibri positiu que concerta i ordena un conjunt de facultats totes elles enèrgiques i operatives dins el marc d'un perfecte domini de si mateix. La seva vida és un ideal de joventut portat a cap en la maduresa de la seva virilitat. Aquest ideal de santedat que orienta, estimula i edifica a la vegada, va ésser concebut amb prudència i sàviament, però executat amb energia. En mig d'una generació dèbil i afeblida se'ns dóna com el patrò d'un home de caràcter que no encaixa amb totes les mans ni s'inclina davant els poderosos. Amb ells no s'hi trafica. Contrastant amb la inconstància que acompanya la peresa espiritual, es consagra d'aquest Apòstol la grandiosa activitat totalment sobrenaturalitzada en què l'activitat està en relació amb la vida interior de la qual n'és la resultant. En una paraula, ell va saber conjugar, sobretot en el mode indicatiu i en el temps present, els tres verbs que fan la veritable grandesa: voler, resar i obrar. Buscà amb sinceritat la santedat, la va demanar amb confiança i en practicà les obres fins abans d'experimentar-ne els consols.

PER ALS HUMILS

LLUM I PA

La llum i el pa són germans. Un gra de forment és un astre embrionari, que devindrà llum; un raig de sol, besant el pol·len de l'espiga en flor, nodrirà d'íntima vida el granet minúscul. Passaran instants o segles; el raig de llum haurà florit en les alba-des, en els cims nevats, en les escumes de la mar, en el calze de les flors, en els ulls de les donzelles, en el verger de l'espai; el raig de sol haurà estat l'ànima de totes les coses, i sa llum serà Vida de la vida.

Un gra de blat, mil grans de blat; miríades de grans de blat seran triturats i devindran farina. Principi de llum; llum coagulada; pol·len de llum. Després, farina i aigua, besos i gènesi de llum. Després, forn, martiri, glòria i llum de resurrecció.

Finalment, el Pa... Llum d'albada, blancor de neu, fulgor d'escuma, essència de flor, vida de vides per a tots.

* * *

«El nostre pa de cada dia» diran els homes. «La nostra llum de cada instant», diran els éssers.

I l'Home-Déu baixà a la terra i digué: «Jo sóc la Llum, Jo sóc el Pa de Vida». I féu el gran miracle.

Un poeta intentà cantar aquest Poema, i, en sa «Oració al Pa», diu, d'aquest aliment primicer de la humanitat, meravellosos conceptes en relació a la vida de l'home. I parla de la farina filla del dolor, que *nodreix la veritat, la bellesa i l'amor*. No volgué l'altíssim poeta seguir, en son poema, la trajectòria mística del pa fins a sa culminació miraculosa en la sagrada Eucaristia, des de la seva gènesi fins a la seva transsubstanciació en el Cos divinal de Jesucrist; i el poema del pa, compost únicament d'elements humans, no pren la volada i l'exaltació supràterrena que tant li escauria. Prou s'esforça, el poeta, per a dur sos conceptes a l'altura transcendental, quan exclama:

«Home!

Viu per a Déu!

Sofreix per Déu!

Mor per Déu!

Exaltació del sentiment, no pas resplendor de la idea supràterrena, que, místicament, encarna, o deuria encarnar el poema del Pa. Hi manca la llum.

* * *

La Llum i el Pa són germans. Aliment de l'home, síntesi de tots els menjars. Vida del món, que és vida de totes les coses.

La Llum i el Pa són germans. Floreixen en l'Eucaristia, esclaten als Sagraments, germinen al fons de les ànimes.

«Cuanta hostia immaculada

duerme en la harina encantada!»

diu el mateix poeta. Aquest, aquest era el camí del poema del pa, que ell no va seguir.

Perquè no solament el sacrifici i l'abnegació porten a la beaurança dels seus darrers versos, quan diu:

Y bendito en la eterna paz serás
porque de todo sufrimiento en pos
trigo de Dios, descansarás
absorto en Dios!

No el sofriment, sinó l'amor, que l'inspira i el torna diví, santifica l'home.

* * *

Muntes de blat dels erals, jo us adoro! Potser l'Infant Jesús dorm, somniant Eucaristies, en el vostre fons, com entre lliris...

Mn. A. NAVARRO

L'agraïment

Amb els presents, hom ha trobat una manera, universalment reconeguda, de manifestar el seu agraïment als benefactors. Quan ens sentim interiorment plens d'afectes de gratitud envers algú, no cal que se'ns recomani de palesar-li el que sentim mitjançant algun present, ho fem instintivament. Es com una mena de necessitat del cor humà. I és ben cert que els presents que hom fa de millor gana i més de gust, són els que són fills de l'agraïment. Altres presents es fan, que no són tan espontanis; per exemple, els que vénen imperats per certes etiquetes socials... Però els que neixen de l'agraïment, sempre hom els fa amb la millor voluntat.

¿No hauria d'ésser el sentiment de la gratitud el que ens hauria de moure a ésser generosos amb la santa Església i els seus ministres? ¿Es que hi ha, a la terra, institució a la qual li siguem deutors de tants i tan apreciades beneficis com els que tenim rebuts de la santa Església per mitjà dels seus ministres?

Aquests favors no es paguen, puix que són favors i serveis d'un ordre sobrenatural, que no es poden vendre ni comprar; però si que poden i deuen, els cristians, manifestar llur agraïment amb llurs almoines i donatius, que tindran el caràcter de present d'una ànima agraïda.

Aquest sentiment de gratitud envers l'Església i el sacerdocí, fou el que presidí, en els primers segles del cristianisme, aquell corrent inestroncable de donacions a favor del Pontificat i d'Esglésies locals per part dels representants de l'autoritat civil, de famílies i cases nobles, de municipis populars...

Si el nostre poble arriba a sentir de debò aquest efecte de gratitud envers aquesta gran benefactora, l'Església, no caldran moltes exhortacions per obtenir d'ell que el manifesti, com es manifesta sempre, espontàniament: essent generós amb llurs presents.

R. DE MIRABAL

CIUTADANIA CRISTIANA

LA PARAULA

Les paraules són gairebé sempre la veritable pintura de l'ànima, per elles es descobreix tal com és; per això que s'ha parlat d'altres coses, és ben sobrer fer-ho de si mateix per donar-se a conèixer; entès el que s'ha dit, fàcilment s'endevina qui ho ha dit.

Ara bé, al bon ciutadà li interessa el bell parlar per ésser així tingut en estima de la societat culte, la que s'aconsegueix amb amabilitat del tracte, segons dita de l'Eclesiastic *sapiens in verbis seipsum amabilem facit*. Quan demés l'afany de visible il·lustració és empès en reforç per un accentuat sentiment de moralitat cristiana, llavors esdevé urgent necessitat, remarcar la puresa del mot, l'exemplaritat de la paraula, amarant-la encara d'aquella caritat evangèlica plasmada dolçament en la sentència del Kempis: *Si cal parlar, allò que sia edificant*.

Així, si nostra parla estés sempre d'acord amb la veritat i millor, si fossin tant en sort de tenir el cor nostre, ple a vessar de l'amor a Déu, i amor al pròxim, com que l'abundància del cor, en va als llavis, veuríem així com de sol a sol cada jornada, seria per a nosaltres un bell semblar de bona llevor, que escampant-se arreu donaria abundants fruits en el seu temps... ¡I tan com de convenient tindria en nostra ciutat malaltissa...!

Un de tants defectes albiradors és la precipitació en la paraula i en el judici; una de les nostres penes freqüents és l'haver d'es-

menar un mot injust o tal volta ofensiu escapat en moments d'escalf; una de les nostres misèries més humiliants no voler, no saber, o no poder contenir-nos, a desgrat d'haver-ne sovint fet propòsit...

Un savi religiós francès senyala tres graus diferents i successius, en ordre a la conversació: Primer i elemental, saber callar; segonament, parlar poc i moderat; tercer més difícil i perfecte: saber parlar, molt i bé, en esperit de veritat, caritat i complaença.

Els homes d'estudi més eminents, els grans homes, els genis, els sants, deuen sovint llur prestigi, fama o santedat a la paraula eixida dels llavis sàviament i discreta.

L'home es deu a voltes a les circumstàncies, però sempre es produeix a si mateix amb la paraula: *sapiens in verbis producet seipsum. Ecclect 20.*

MN. JOAQUIM DALMAU

A l'Angel Custodi

Bon Angel meu
que nit i dia
per mi vetlleu,
sol no'm deixeu
que'm perderia.
Com blanc papelló
aixequi volada
entorn del llantió

que és el companyó
de l'Hòstia Sagrada;
i purificat
de tota lletgesa,
devingui amarat
de l'amor alat
que porta saviesa.

J. COMA VERDAGUER, *Prev.*

:: NOTICIARI ::

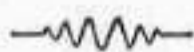

El dia primer de febrer a la parròquia de Besalú tenien lloc els funerals en sufragi de Maria Dilmé.

Mn. Joan Vilalta rector de S. Pere Aspuig ha fixat la seva residència a la vila de Roses. Per a substituir-lo ha estat nomenat Joaquim Masoliver, fins ara vicari d'Olot.

Mn. Narcís Gispert és nomenat vicari de Palamós.

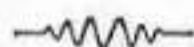
El dia 4 de febrer fou batejat a Figueres un nen, fill dels esposos Bonaventura Imbert i Rosa Albert al que se li donà el nom de Francesc d'Assís.

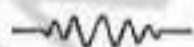
Ha estat confirmat en son càrrec, el Director efectiu del Grup Escolar, de la ciutat d'Olot, el Sr. Antoni Rodeja passant a dirigir una de les seves seccions el Sr. Eugeni Paratxe.

Per al càrrec de Directora de l'Escola Nacional Graduada d'Olot, per a noies, ha estat nomenada la mestressa senyora Eustàquia Herrero i Puente.

Han estat nomenats professors de l'Institut d'Olot el Sr. Josep Bosch i Ridaura de Ciències Naturals i la senyoreta Enrica Cullell i Pérez de Literatura.

—Excursionista català, tu qui escales cimels amb el daler d'admirar i conèixer més la terra que trepitges que és la teva Pàtria, a cada replà mentre esbufegues, afegiràs una delícia nova al teu repòs si cargoles una cigarreta amb PAPER CARLETS.

Necrològiques

Tenim esment que han mort:

Joan Treserres, a Olot.

Antoni Plaça, a Olot.

Mn. Jaume Teixidor, a Olot.

Mn. Manuel Costa, a Girona.

Josep Llimona, a Barcelona.

Mn. Jaume Bou, a Girona.

Déu els doni a tots, santa Glòria.

Trobareu persones que en materia de religió, abans de parlar-ne no saben què diran; quan en parlen no saben el què diuen; i després de parlar-ne no saben el què han dit. I tot perquè no n'han estudiat res.

Pensió **CAMPÍ**

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondita

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent

Quartos de bany — Dutexes

Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Céntrica - Seriosa - Económica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

NARCÍS FIGUERES I REIXACH

METGE

**CIRURGIA GENERAL
I RAIGS X**

GIRONA
RAMBLA LLIBERTAT, 26

OBRES DE PERE VAYREDA

**EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS**

**SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)**

**ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES**

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

Masó, imp. — Girona

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre

Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: **SEGARÓ**

BESALU (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telefon, 5